

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

19 iunie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte – Constantin Gurschi,

judecători – Andrei Harghel și Constantin Alerguș,

examinînd în camera de consiliu, în baza actelor din dosar, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de inculpatul Miron I. împotriva sentinței Judecătorei Nisporeni din 24 decembrie 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 martie 2013 în cauza penală privind pe

Miron Ion Constantin, născut la 08 aprilie 1953, originar din satul Zăicani, raionul Rîșcani, domiciliat în mun. Chișinău, bd. Moscova 7, bloc 2, ap. 64.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. 03 mai 2012-24 decembrie 2012(prima instanță).*
- 2. 22 ianuarie 2013-19 martie 2013(instanța de apel).*
- 3. 28 mai 2013 -19 iunie 2013(instanța de recurs).*

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Nisporeni din 24 decembrie 2012 Miron I. a fost condamnat:

- în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal la 3 ani închisoare cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții și de a exercita o anumită activitate pe un termen de 3 ani;

- în baza art. 351 alin. (1) Cod penal la 1 an închisoare;

- în baza art. 361 alin. (1) Cod penal la 1 an închisoare.

Conform art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor a fost stabilită pedeapsa definitivă lui Miron I. 4 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții și de a exercita o anumită activitate pe un termen de 3 ani.

Conform art. 90 Cod penal pedeapsa cu închisoarea aplicată lui Miron I. a fost suspendată condiționat cu termenul de probă de 3 an.

Măsura preventivă - obligația de a nu părăsi localitatea, stabilită lui Miron I., s-a menținut pînă la punerea sentinței în aplicare.

În fapt, prima instanță a reținut, că inculpatul Miron I. la 25 noiembrie 2011, urmărind scopul dobîndirii ilicite a bunurilor altei persoane, cunoscînd faptul că prin Hotărîrea Comisiei Pentru Etică și Disciplină a Baroului Avocaților din Republica Moldova din 14 decembrie 2006 i-a fost retrasă licența de activitate în calitate de avocat, prin înșelăciune și abuz de încredere, prezentîndu-se avocat, a

încheiat un contract fictiv cu V. Ciorici, pentru apărarea drepturilor și intereselor acestuia în cadrul urmăririi penale pe dosarul penal nr. 2011240270, încasând de la acesta, cu titlu de onorariu, suma de 3000 lei, cauzându-i o pagubă materială în proporții considerabile.

În drept, prima instanță a încadrat fapta inculpatului Miron I. în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal – adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Tot el, continuându-și acțiunile criminale, a confecționat prin intermediul imprimantei mandatul seria MA nr. 0086927, care ulterior la 12 ianuarie 2012, în incinta IDP a CPR Nisporeni, prezentându-se prin legitimația nr. 0370 ca apărător al învinutului V. Ciorici la înaintarea învinuirii și audierea ultimului, a prezentat organului de urmărire penală mandatul vizat, cu semne vădite de falsificare.

Aceste acțiuni au fost încadrate în baza art. 361 alin. (1) Cod penal, adică confecționarea și folosirea documentului oficial fals, care acordă drepturi.

Tot el, cunoscând faptul că prin Hotărârea Comisiei Pentru Etică și Disciplină a Baroului Avocaților din Republica Moldova din 14 decembrie 2006 i-a fost retrasă licența de activitate în calitate de avocat, prezentându-se în continuare avocat, și sub pretextul prestării serviciilor de apărător la 25 noiembrie 2011 și 12 ianuarie 2012, a comis uzurparea calităților de avocat, însoțită de cumulul altor infracțiuni menționate mai sus.

Instanța de fond acțiunile inculpatului le-a încadrat în baza art. 351 alin. (1) Cod penal.

2. Împotriva sentinței au declarat apeluri avocatul D. Țurcan și inculpatul, care au solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare pe art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal și art. 351 alin. (1) Cod penal invocând, că instanța de judecată nu a dat apreciere corectă probelor prezentate de procuror, iar în baza art. 361 alin. (1) Cod penal a-i reduce pedeapsa.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 martie 2013 au fost admise apelurile, sentința a fost casată și pronunțată o nouă hotărâre după cum urmează:

Inculpatul Miron I. a fost achitat de sub învinuirea de săvârșire a infracțiunii prevăzute de art. 351 alin.(1) Cod penal din motiv, că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii, fiind recunoscut vinovat și condamnat pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute de:

- art. 190 alin.(2) lit. c) Cod penal la 2 ani închisoare cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau a exercita activități ce țin de gestionarea bunurilor materiale pe un termen de 2 ani;

- art. 361 alin.(1) Cod penal la 1 an închisoare.

Conform art. 84 Cod penal pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, lui Miron I. i-a fost stabilită pedeapsa definitivă 2 ani 2 luni închisoare cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activități ce țin de gestionarea bunurilor materiale pe un termen de 2 ani.

În temeiul art. 90 Cod penal pedeapsa stabilită inculpatului Miron I. a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 ani.

4. Ne fiind de acord cu hotărârile emise, inculpatul Miron I., fără a face trimitere la prevederile art. 427 Cod de procedură penală, a declarat recurs ordinar în care solicită achitarea sa de sub învinuirea prevăzută de art. 190 alin. (2) Cod penal din lipsa semnelor constitutive ale infracțiunii și aplicarea unei pedepse mai blânde pe art. 361 alin. (1) Cod penal.

5. Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție conchide inadmisibilitatea recursului ordinar ca fiind vădit neîntemeiat.

Adoptînd hotărîrea de condamnare instanța de apel, respectînd prevederile art. 101, 394, 414 - 419 Cod de procedură penală, cercetînd toate probele posibile în ședința de judecată, pronunțîndu-se asupra tuturor argumentelor apelurilor, stabilind corect starea de fapt și de drept, a adoptat hotărîre legală și întemeiată, justificat a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 190 alin.(2) lit. c) și 361 alin.(1) Cod penal.

6. Instanța de apel a constatat, că la baza condamnării sunt puse probele cercetate în cadrul ședinței de judecată, examinate de prima instanță:

- raportul de expertiză nr. 340 din 14 februarie 2012, din care rezultă, că aversul și reversul mandatului avocatului cu seria MA nr. 0086927 completat cu numele lui Miron I. este confecționat cu folosirea aparatelor de imprimare computerizate Jet (f. d. 52-54);

- Hotărîrea Comisiei Pentru Etică și Disciplină a Baroului Avocaților din Republica Moldova din 14 decembrie 2006 prin care lui Miron I. i-a fost retrasă licența pentru exercitarea profesiei de avocat (f. d. 9-11);

- procesul-verbal de ridicare din 18 ianuarie 2012 potrivit căruia de la Miron I. a fost ridicată legitimația nr. 0370 și licența pentru exercitarea profesiei de avocat seria A nr. 0925 din 11 decembrie 2002 (f. d. 18);

- procesul-verbal de ridicare din 18 ianuarie 2012 potrivit căruia de la Miron I. a fost ridicată ștampila nr. 340 cu inscripția „Miron Ion” Biroul Individual de Avocați mun. Chișinău Republica Moldova (f. d. 23);

- informația IS Editura de Imprimare „Statistica” nr. 23 din 30 ianuarie 2012, din care rezultă, că mandatul avocatului cuprins în seria MA numerele 0086851-0087000, inclusiv mandatul cu seria MA nr. 0086927 a fost eliberat întreprinderii „Biroului specializat avocați de la departamentul drept al ULIM” c/f 6247012 la data de 14 februarie 2011, conform facturii fiscale TS 0264303 (f. d. 20);

- acordul nr. 418 din 25 noiembrie 2011 cu privire la prestarea serviciilor juridice încheiat între Miron I. și V. Ciorici din care rezultă, că acordul a fost încheiat pentru caz penal, iar onorarul pentru apărarea intereselor în timpul anchetei preventive constituie 3000 lei (f. d. 24);

- procesul-verbal de ridicare din 18 ianuarie 2012 potrivit căruia, de la Miron I. a fost ridicat originalul blancului tipizat al mandatului cu seria MA nr. 0086927 (necompletat), de pe care a fost făcută copia mandatului fals, (f. d. 26);

- procesul-verbal din 12 ianuarie 2012 de audiere a învinuitului V. Ciorici, din care rezultă că învinuitul V. Ciorici a fost audiat la 12 ianuarie 2012 în prezența apărătorului Miron I., ultimul contrasemnînd procesul-verbal (f. d. 29);

- demersul avocatului Miron I. din 12 ianuarie 2012 privind schimbarea măsurii preventive învinutului V. Ciorici pe alt dosar din care rezultă, că demersul a fost înaintat de Miron I. acesta prezentându-se avocat (f. d. 30);

- procesul-verbal de examinare a legitimației nr. 0370 pe numele lui Miron I. pe care, pe verso jos este alipit un plasture adeziv de culoare albă cu o pată alungită pe centru de culoare albastră, la dezlipirea căreia este înscrisul „Valabilă pînă la 31 decembrie anul 2008”.

Instanța de apel a menționat, că participarea lui Miron I. la urmărirea penală pe cazul V. Ciorici, la efectuarea unor acțiuni procesuale, nu poate fi calificată ca executare legală a obligațiilor de serviciu odată ce ele sunt considerate nule, or, aceste acțiuni au fost efectuate cu participarea unui avocat care nu este împuternicit conform legii.

7. Instanța de apel a concluzionat, că probele enumerate coroborează între ele și demonstrează incontestabil vinovăția lui Miron I. în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal ca escrocherie, adică dobîndirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, cu cauzarea de daune în proporții considerabile și art. 361 alin. (1) Cod penal ca confecționarea și folosirea documentului oficial fals, care acordă drepturi.

Conform legislației pentru infracțiunea de escrocherie prevăzută în art. 190 Cod penal este caracteristică trecerea ilegală prin înșelăciune și abuz de încredere a averii proprietarului din posesiunea acestuia în posesiunea vinovatului,

Înșelăciunea cuprinde în sine diverse variante ale făptuitorului, cum ar fi:

- denaturarea informației despre sine;
- utilizarea documentelor false, care insuflă încredere victimei, aceasta fiind exploatată cu rea-voință.

Infracțiunea de escrocherie este materială și se consideră consumată din momentul trecerii ilegale a bunurilor proprietarului, posesorului, deținătorului la cel vinovat, iar făptuitorul obține posibilitatea reală de a se folosi sau a dispune de bunurile străine după bunul său plac. Pagubele materiale în proporții considerabile sunt consecințe ale escrocheriei și constituie semne caracteristice pentru infracțiunea prevăzută în art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal.

Astfel, cele comise de Miron I. perfect se înglobează în pasajele expuse mai sus.

Colegiul penal relevă că, instanța de apel corect a respins versiunea inculpatului expusă în apel, precum că el a restituit 3000 lei clientului și urma să-i apere interesele acestuia în judecată gratis. Chiar și în situația dacă inculpatul ar fi restituit 3000 lei primiți de la client, aceasta nu înseamnă, că Miron I. nu trebuie să poarte răspundere penală, iar această circumstanță nu prezintă eroare de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

La stabilirea pedepsei s-a ținut cont de caracterul și gradul de pericol social al infracțiunii, precum și de principiile generale de individualizare a pedepsei.

8. Colegiul penal observă, că inculpatul Miron I. întocmind recursul nu s-a axat pe cerințele legii referitor la conținutul cererii de recurs.

În pofida prevederilor art. 430 pct. 5) Cod de procedură penală inculpatul n-a avut grijă ca acest document să cuprindă nu expresii declarative, ci motive cu argumentarea ilegalității hotărîrii atacate și solicitările recurentului, cu indicarea temeiurilor concrete prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală invocate în recurs și în ce constă problema de drept de importanță generală abordată în cauza dată. Or, art. 427 Cod de procedură penală conține 16 temeiuri pentru recurs, însă recurentul nu a indicat concret nici unul din ele.

Cu referire la prevederile art. 434 Cod de procedură penală, Colegiul penal verifică legalitatea hotărîrii atacate pe baza materialelor din dosar și se pronunță numai pe marginea motivelor invocate în recurs.

Conform art. 432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs va decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

În acest context, Colegiul conchide că nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar și, potrivit legii, se impune inadmisibilitatea acestuia, cu menținerea hotărîrii atacate ca fiind legală și întemeiată.

9. În conformitate cu prevederile articolului 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Miron I. împotriva sentinței Judecătorei Nisporeni din 24 decembrie 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 martie 2013 în cauza penală privind pe **Miron Ion Constantin**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă pronunțată integral la data de **03 iulie 2013, ora 9.30**

Președinte (semnătuta)

Constantin Gurschi

Judecători (semnătuta)

Andrei Harghel

(semnătura)

Constantin Alerguș

Copia corespunde originalului

Andrei Harghel